

N:o 96.

Af Herr A. P. Lind: Angående skadeersättning af statsmedel dels till lotsen Joel Bengtsson och hans hustru Sara Maria Olsdotter, dels till Stina Kajsa Olsdotter för nämnda båda kvinnors oförskylda häktande.

Det lär väl aldrig kunna förekommas, att statens embets- och tjänstemän, lika med andra menckliga varelser, kunna blifva ofelbara; lika litet kan sådant vara tänkbart, som en del vid sin embetsutöfning, vare sig med eller utan glänsande uniform, går för långt i sin tjensteifver, hvarigenom redlige medborgare kunna lida stor skada och till och med beröfvas sin personliga frihet. Dylika öfverdrifter i tjenstenit äro lika skadliga och farliga, om ej värre, än der möjligen undseendelojalitet råder, ty det förra utöfvas enligt mitt förmenande ej af andra än dem som låta sig beherskas af dumhet som blifvit förenad med högfärd och hvarmed äfven följa föraktets blickar nedåt mängden till öfrige medborgare. Jag medger villigt att, Gudi lof! våra embets- och tjänstemän, det stora flertalet deraf, utöfva sina embetsåligganden så noggrant och humant som möjligt, men ty värr visa offentliga handlingssätt, att de som äro behäftade af sådana hersklystna lyten, jag ofvan antydt, begå dumheter, hvarigenom medborgares ära och frihet förkränkas jemte dermed åtföljande pekuniära förluster.

Hvarje gång jag läst eller läser Justitieombudsmannens afgifna embetsberättelse till 1883 års Riksdag, sid. 28 till och med 45, blöder mitt hjerta af det handlingssätt, som af en stolt och dum stadsfiskal jemte dito en rådstufvurätt vållat tvenne oskyldiga medborgarinnor sin frihet.

Med hänvisande till Herr Justitieombudsmannens ofvan angifna embetsberättelse samt hvad anfördt blifvit, vågar jag göra den vördsamma hemställan,

att Riksdagen måtte bevilja lotsen Joel Bengtsson och dess hustru Sara Maria Olsdotter i Lakholmen skadeersättning för hustruns oskyldiga lidande i allmänt häkte från make och 3:ne barn samt för mannens många resor och öfrigt makarnes obehag med lindrigt begärda 300 kronor, och till Stina Kajsa Olsdotter för dess häktande och oskyldiga lidande en skadeersättning af 500 kronor.

Skulle emot min förmodan Stats-Utskottet, dit jag antager denna min motion blir remitterad, anse beloppen vara för höga, vill jag fästa uppmärksamheten derpå, att tvenne af Högsta Domstolens ledamöter velat tillerkänna de förorättade skadeersättning.

Stockholm den 27 Januari 1884.

A. P. Lind.

N:o 97.

Af Herr A. P. Lind: Angående skrifvelse till Kongl. Maj:t om framläggande af lagförslag rörande ersättning af statsmedel till person, som genom vållande af statens tjänsteman i embetsutöfning tillskyndats oskyldigt lidande.

Enligt min oförgripliga mening tillhör det staten att skydda sina byggnare för öfvervåld. Det är derföre som en hvar rättsinnig medborgare med vemod och ängslan allt för ofta förnimmer, det missgrepp eger rum af embets- och tjänstemän, medelst att dels häkta för förment brott oskyldiga personer och